

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 260.670 van 19 september 2024
in de zaak A. 237.372/VII-41.683**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Geens
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen : de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
 VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
 kantoor houdend te 1070 Brussel
 Ernest Blerotstraat 39

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 30 september 2022, strekt tot de cassatie van arrest nr. 277.215 van 8 september 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 15.089 van 14 november 2022.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ten einde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 mei 2024.

Staatsraad Frédéric Vanneste heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martine Kiwakana, die *loco* advocaat Dirk Geens verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, dient op 7 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

De verwerende partij neemt op 5 april 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker tekent tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met arrest nr. 277.215 van 8 september 2022 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van het principe van het “*privilège du préalable*” en van artikel 51/10 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker voert vooreerst aan dat hij in zijn beroepschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen diverse bezwaren heeft ingeroepen omtrent de bewijswaarde van het verhoorverslag bij de dienst Vreemdelingenzaken en meent dat de bewijswaarde ervan “(bijzonder) relatief” is gelet op de omstandigheden waarin het heeft plaatsgevonden. Hij betoogt dat de vermeende verschillen tussen het onderhoud op de dienst Vreemdelingenzaken en het onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te ontnemen.

Verzoeker merkt op dat het verslag van de dienst Vreemdelingenzaken volgens het bestreden arrest “tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid” geniet en meent dat dit in strijd is met artikel 51/10 van de vreemdelingenwet, dat geen bijzondere bewijswaarde voorziet.

Verzoeker verwijst voorts nog naar het *privilège du préalable*, dat volgens hem niet geldt voor de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken, daar dit geen uitvoerbare rechtshandeling betreft.

5. Verzoeker herhaalt in de memorie van wederantwoord het middel. Hij benadrukt dat artikel 51/10 van de vreemdelingenwet geen bijzondere bewijswaarde van het verhoorverslag van de dienst Vreemdelingenzaken voorziet en dat het gehanteerde uitgangspunt in het bestreden arrest derhalve geen wettelijke grondslag heeft. Verzoeker voegt er nog aan toe dat de stelling in het bestreden arrest dat het verslag, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid geniet, er wel degelijk op wijst dat een vermoeden van wettigheid wordt toegekend aan dit verslag, ongeacht of de benaming “*privilège du préalable*” in het arrest wordt vermeld of niet.

Beoordeling

6. In zoverre verzoeker aanvoert dat de bewijswaarde van het verhoorverslag bij de dienst Vreemdelingenzaken “(bijzonder) relatief” is, behoort het tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de rechter ten gronde om te oordelen over de bewijswaarde van stukken en de opgenomen verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming. De Raad van State treedt als cassatierechter niet in de beoordeling van de zaak zelf en vermag zich dan ook niet uit te spreken over het gevolg van de verschillen tussen het verhoor bij de dienst Vreemdelingenzaken en het verhoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

7. Artikel 51/10 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of zijn gemachtigde neemt het verzoek om internationale bescherming dat ingediend werd bij de in artikel 50, § 3, tweede lid, bedoelde overheden in ontvangst en neemt een verklaring af van de vreemdeling met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt.

Deze verklaring en vragenlijst moeten worden ondertekend door de vreemdeling. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen. Deze verklaring en vragenlijst

worden onmiddellijk overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.
Tegelijkertijd stelt de minister of zijn gemachtigde vast of de vreemdeling legaal in het Rijk verblijft of niet."

In zoverre verzoeker het bestreden arrest strijdig acht met artikel 51/10 van de vreemdelingenwet in de mate dat het oordeelt dat het verslag van de dienst Vreemdelingenzaken "tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid" geniet, betwist verzoeker niet dat het verhoorverslag door hem werd ondertekend. Voor zover hij thans de inhoud van dit door hem ondertekende stuk betwist omdat het volgens hem geen getrouwe weergave zou vormen van zijn verklaringen, komt het aan verzoeker zelf toe om het tegendeel te bewijzen.

8. In zoverre verzoeker verwijst naar het *privilège du préalable*, dat volgens hem niet geldt voor de vragenlijst van de dienst Vreemdelingenzaken, wordt in het bestreden arrest nergens melding gemaakt van dit principe. Verzoekers kritiek berust in deze mate op een foutieve lezing van het bestreden arrest. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen spreekt zich met de overweging dat het verhoor-verslag van de dienst Vreemdelingenzaken tot bewijs van het tegendeel een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid geniet, overigens niet uit over de wettigheid ervan als zou het gaan om een administratieve beslissing doch enkel over dit stuk als bewijselement, meer bepaald wat de mogelijkheid van tegenbewijs tegen de inhoud ervan betreft

9. Het enige middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het cassatieberoep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op negentien september tweeduizend vierentwintig door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Frédéric Vanneste	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams